

[Svend Auken]

ning i området, der har skabt problemerne. Men vi anerkender, at her ligger der en indbydelse til en realistisk dialog, fordi Gorbatsjov erkender såvel den nordiske balance – altså det forskellige tilhørsforhold i de nordiske lande – som NATO's og Warszawapagtens interesser i området. Og på det grundlag, siger nordmændene, kan vi godt gå ind i en dialog.

Regeringen derimod – uden at konsultere nogen i denne sal – sagde blankt nej, fordi man sagde: Vi ønsker ikke at diskutere dette i en regionalpolitisk sammenhæng.

Jeg må stadig væk sige, at jeg synes, det er meget uklogt, at udenrigsministeren og dermed regeringen gang efter gang alene følger det, de selv synes eller store allierede synes er rigtigt, uden at tage højde for, hvad der er vedtaget i denne sal, eller hvad der er holdningen i de politiske partier her i landet. Så besværligt er det altså heller ikke en gang imellem at prøve at tage initiativ til at se, hvad de danske holdninger er.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes bare, jeg skylder hr. Per Stig Møller et svar, fordi hr. Per Stig Møller jo nærmest bebrejdede mig, at jeg havde rost den konservative dagsorden, nu hvor jeg alligevel ville stemme for den socialdemokratiske. Sådan kan folk jo være så utaknemlige, og det må man jo leve med.

Men jeg tror ikke, hr. Per Stig Møller gør sig klart, at når vi læser og sammenligner de to dagsordener, så er den socialdemokratiske langt mere præget af aktive foranstaltninger. Vi kan bl.a. sige noget om konsultationerne, om den a-våbenfri zone, mens det er mere uklart, hvad der præcis ligger i den konservative dagsorden. Den rummer nogle pæne filosofiske og kulturelle vendinger, som jeg derfor også sagde noget pænt om. Jeg havde ikke haft noget som helst imod, at man havde sammenarbejdet de to dagsordener, sådan at man havde kunnet beholde den socialdemokratiske og taget noget fra hr. Per Stig Møllers dagsorden. Det er åbenbart blot ikke muligt.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Svend Auken igen, at det er en misforståelse at tro, at der skulle være tale om en mere positiv norsk reak-

tion over for Murmansktalet end den, der er fremkommet fra dansk side. Når det gælder de mere konkrete norske udtalelser om Murmansktalets forslag, er det nemlig værd at bemærke, at man også dér ser spørgsmålet i sammenhæng med det internationale samfund som helhed.

Man lægger endvidere vægt på den sovjetiske erkendelse af alliancernes rolle i de sikkerhedspolitiske sammenhænge, som der er tale om. Og det betones fra norsk side, at det drejer sig om spørgsmål af afgørende betydning for den sikkerhedspolitiske udvikling i bred forstand, og at de derfor i første række må ses i alliancesammenhæng. Der er altså ingen forskel i den vurdering, som henholdsvis den norske regering og den danske regering anlægger af generalsekretær Gorbatsjovs tale. Vi er helt på linje, når vi formhæver den bredere sammenhæng, hvori talens forslag må placeres.

Når hr. Svend Auken så siger, at jeg totalt har afvist at diskutere disse ting, må jeg nu for vistnok tredje gang sige, at det må bero på en misforståelse. Selvfølgelig vil vi drøfte dem. Det, vi afviser, er at drøfte dem løsrevet fra den alliancesammenhæng, hvori Danmark skal drøfte disse ting. Og dér tror jeg sådan set hr. Svend Auken er enig med mig.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne på CD's vegne først takke ministeren for et særdeles grundigt, men også overskueligt svar på SF's forespørgsel. Det betyder så, at jeg ikke har de forståelsesvanskeligheder, som andre åbenbart har haft.

Derefter vil jeg også gerne deltage i gratulationerne i forbindelse med underskrivelsen i går af INF-aftalerne i Washington. Vi finder denne begivenhed meget positiv og skelsættende; den har naturligvis en baggrund i sammenholdet i NATO og ikke i de danske fodnoter.

Jeg synes også, det er tankevækkende, at den ene underskriver er den præsident Reagan, der igennem de senere år og i hvert fald også ved sin tiltræden fik nogle ord med på vejen fra adskillige repræsentanter her på venstre side af midtergangen.

Jeg har også, som ministeren sagde før, betragtet en globus, og for mig er det klart, at forsvaret af de områder, som forespørgslen omhandler, har helt afgørende betydning, alene af den grund at de er placeret lige midt imellem Sovjet og USA.